

det uden ny Lovbestemmelser, for det vil blive benyttet idelig og idelig paa alle mulige Punkter. For mig har denne Realitet stor Betydning, saaledes at jeg maatte gøre mit mulige for at se, om jeg ikke kunde komme igennem uagtet de Banfælgeligheder, der rejste sig.

§ 2 af den nævnte Lov staar: „Den af Repræsentanter for Staten og Kjøbenhavns Kommune under 4de Marts 1893 afsluttede, af Kommunalbestyrelsen med de fornødne Endringer af Tidsfrister godkendte Overenskomst om Arealaffaaelse m. v. vedrørende en Omordning af Banegaardsforholdene ved Kjøbenhavn, godkendes for Statens Vedkommende ved nærværende Lov“. De Herrer ville vide, hvilke meget betydelige Forhandlinger der førtes med Kommunen, og hvilke meget betydelige Magelæg og Forskydninger, der skete mellem Staten og Kommunen. Ikke med en Stavelse blev der den Gang nævnt, at Kjøbenhavns Begravelsesvæsen havde Tarv at varetage, uagtet det stod paa alle Kört, at man — ikke blot ved Sideudgravninger, men til selve Anlæget — vilde skære Stykker bort af Vestre Kirkegaard. Det blev ikke berørt paa noget Punkt, og det vilde dog have været den simpleste Sag af Verden, naar man ved, hvor indgaaende Forhandlinger der blev ført, at tage dette forholdsvist lille Spørgsmaal op med. Det skete altsaa ikke, og det kan dog vel Ministeren, som førte Forhandlingerne, ikke saa Skylden for. Det ligger vel i, at Kjøbenhavns Magistrat staar Begravelsesvæsenet fjernt og ikke har troet at skulle varetage dets Interesser. Senere, efter at Loven er udkommen, har der ogsaa været ført Forhandlinger med Embedsmænd fra Kjøbenhavns Magistrat, og ikke med en Stavelse er det nævnt, at der var noget i Vejen over for Begravelsesvæsenet, uagtet man havde kunnet se paa Körtet, at Tanken var og maatte være denne; thi vi kunde ikke komme frem uden at tage Areal fra Vestre Kirkegaard. Det var først ved Bestigtelsesforretningen, som blev afholdt den 31te Maj d. A., at man fik Oje for, at der var Banfælgeligheder til Stede; indtil den Dag havde vi gaaet i den Tro, at der ikke vilde møde Banfælgeligheder fra Kjøbenhavns Begravelsesvæsen, og vi have haft Tøje til at gaa i den Tro. Der er her Tale om at erhverve meget betydelige Arealer. Der behøves 310,000 Kubikfavn Jord, deraf tages 85,000 i Linien, Resten 225,000 i 4 forskellige Parceller, der ad 2 Spor skal føres ned til Kallebodstrand. Fra Begravelsesvæsenet erhverves 59,000 eller, om man vil 44,000, naar man tager det fra, som ligger i Side-linien. Disse Arealer skulle staves til Veje,

og det ærede Medlem tager storligen fejl, naar han stadig nævner Generaldirektør Tegner, for det er Ministeren, der skal staffe til Veje, og det er ikke Generaldirektøren, som eksproprierer, det er Ministeren, som giver Ordre til Ekspropriation af hver enkelt Parcel. Der foreligger Kommissionen fra Ministeren bestemte Forslag om, hvad man ønsker eksproprieret. Kommissionen skal derefter med en vis Frihed tage sine Beslutninger, den kan f. Eks. nægte at ekspropriere, men Ministeren agerer hele Tiden. At Overingeniøren møder paa hans Begne i de tekniske Spørgsmaal, og at Kommissionen er det Organ, gennem hvilket alle Ekspropriationer ske, er en anden Sag, men man staar hele Tiden over for Ministeren og hans Revisition, og det ærede Medlem tager fejl, naar han siger Ministeren noget ubetimeligt eller usnødent er traadt frem i Sagen. Det var ligesom hans Skyldighed. Det temmelig betydelige Areal, der er Tale om at erhverve ved Sideudgravning — jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Grusspørgsmaal, der er en gammel Praksis for, at ved Udgravning kan man ekspropriere det fornødne til Jærnbaneanlæg — det skal Ministeren ogsaa staffe til Veje saa billig, som han efter Omstændighederne kan staffe det. Det billige og nærmeste Areal, det, det kostede mindst at erhverve, er Begravelsesvæsenets Areal — jeg taler ikke her om Jordprisen, ærede Medlemmer, som kende disse Forhold vide, at Arealerhvervelsen selv, Betalingen for Areal, udredes af Ekspropriationsfonden, — men jeg taler om Ingeniørarbejdet. Transporten falder gennemgaaende omtrent med 4 Kr. paa Kubikfavn paa det Areal, her er Tale om, dels Vestre Kirkegaard, og dels det øvrige Terrain deromkring, men det billigt transportable er Jylde fra Vestre Kirkegaard. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at Ministeren jo er bunden ved eet Hensyn, og det er den Bevilling, der er givet ham til Jærnbaneanlægene. Han skal jo staffe Jylde-massen til Kallebodstrand, og jeg søger mig altid bunden ved givne Bevillinger; jeg tror ikke, man let skal kunne paavise, at jeg, i de 10 Aar, jeg har siddet paa denne Plads, har overstredet den Slags Kontoer. Jeg kunde have faaet Arealet andeksteds, nemlig i Kallebodstrand, der er nok, og der var intet, jeg af andre Grunde hellere vilde end tage det der. Der falder Prisen paa 7 Kr. pr. Kubikfavn — jeg har Tilbud om det — medens den er 4 Kroner der, hvor jeg nu tager den. Men jeg har ikke Bevilling til at tage det der, der vilde komme en Overstridelse paa mere end 100,000 Kr., og det kan jeg ikke indlade mig paa. Jeg kunde jo nok fore-